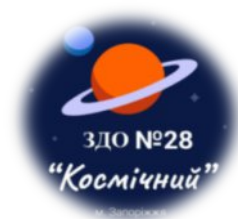

ЗАКЛАД ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ
(ЯСЛА-САДОК) № 28 «КОСМІЧНИЙ»
ЗАПОРІЗЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ

СТАНОВЛЕННЯ КОНТАКТІВ НОВАЧКА З ДОРОСЛИМИ ТА ОДНОЛІТКАМИ
(консультація для педагогів)

Практичний психолог: Ірина Чернова

м. Запоріжжя
2026

Вступаючи в Заклад дошкільної освіти, перед малюком стоїть складне завдання - не лише увійти у спілкування з незнайомими дорослими, а й установити контакти з іншими однолітками. Перешкодою для встановлення позитивних контактів з однолітками в адаптаційний період є нестабільність емоційного настрою новачка. Інтерес до однолітків, прагнення увійти в контакт з ними і водночас відсутність вміння встановити змістовну взаємодію нерідко створює несприятливу емоційну атмосферу, викликає додаткові труднощі адаптаційного періоду.

З самого раннього віку потрібно ставити малюка в такі умови, щоб він жив, грався, ділився своїми радощами й горем з іншими дітьми.

З моменту надходження малюка в закладі дошкільної освіти і упродовж усього раннього дитинства потреба у спілкуванні з однолітками посідає незначне місце серед інших потреб (у предметних діях, у спілкуванні з дорослими). Дитина в цей віковий період ще не сприймає однолітка як партнера зі спілкування. А отже, провідна роль у спілкуванні дітей раннього віку належить дорослому.

Основними завданнями організації спілкування між дітьми раннього віку є формування в них потреби контактів з ровесниками як суб'єктами спілкування та тих засобів, за допомогою яких ці контакти здійснюються. *Спілкування дітей у процесі спільної діяльності може стати змістовним, позитивно – емоційним лише завдяки систематичному керуванню з боку дорослого, створення їм необхідних умов.*

Слід зазначити, що дитина|дитина| в період адаптації повинна побачити у педагогах які поряд з нею добрих, завжди готових прийти на допомогу людей (як мама) і цікавих партнерів в іграх. Емоційне|емоціональне| спілкування дитини з дорослим виникає на основі спільних|сумісних| дій, що супроводжуються посмішкою,|усмішкою| інтонацією, проявом|виявом| турботи до кожного малюка|малюка|.

Разом з тим вихователь повинен привертати увагу дітей одне до одного, домагатись, щоб вони запам'ятали, як кого звуть, по можливості зверталися на ім'я одне до одного й до вихователя. Для цього слід використовувати ритуали вітання й прощання з кожною дитиною: «Ось, діти, і Таня прийшла. Доброго ранку, Тетянко! Давайте всі разом із нею привітаємось». Постійні повтори імен всіх дітей допомагають малюкам швидко запам'ятати, як кого звуть, а в грі (під керівництвом вихователя) сприяють виникненню перших контактів, особистісних й ігрових.

Велику увагу слід приділяти керівництву дитячою грою, показувати прості дії з іграшками, доступні сюжети, програвати їх. Поступово малюки починають повторювати ці дії вихователя, доповнювати, вносити зміни - виникають перші самостійні ігри. А дитина, яка може зайняти себе грою, має гарний настрій, не плаче, легше входить у контакт з іншими дітьми, спочатку повторюючи за ними ті чи інші ігрові дії, потім - спілкуючись уже поза грою.

Отже, цілеспрямована організація позитивно – емоційних контактів, формування уявлень щодо однолітка як про партнера в спілкуванні, поступове опанування засобами спілкування, викликає у дитини бажання взаємодіяти один з одним.

Таким чином, у групі встановлюється позитивний психологічний мікроклімат, який сприяє збереженню емоційної рівноваги як новачків, так і дітей, які пройшли адаптаційний період.

Список використаних джерел:

1. Заброцький М. М. Вікова психологія : Навчальний посібник / М. М. Заброцький. – К. : МАУП, 1998. – 92 с.
2. Гурковська Т. Проблеми раннього віку / Т. Гурковська // Дошкільне виховання. – 2001. – № 12. – С. 15-16.
3. Мушинський В. Особливості адаптації дітей до умов дитячого закладу / В. Мушинський // Психолог. – 2004. – № 25-26. – С. 3-12.